

Η ΕΠΙΠΤΩΣΗ της ΑΝΕΡΓΙΑΣ και της ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ στα ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ¹

*του Δημήτρη Α. Κατσορίδα
μέλους της Κ.Ε. του ΔΗΚΚΙ*

Σε καταχώριση στις εφημερίδες για τον Προϋπολογισμό του 2006 η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι υλοποιεί πολλές από τις δεσμεύσεις της σχετικά με την κοινωνική προστασία και πως γι' αυτό διαθέτει περισσότερους πόρους για την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή, Μάλιστα, θέτει, ως μία από τις βασικές προτεραιότητές της, την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση του κινδύνου του κοινωνικού αποκλεισμού.

Είναι, όμως, τα πράγματα έτσι, όπως μας τα περιγράφει η κυβέρνηση της Δεξιάς;

Σύμφωνα με στοιχεία του τακτικού προϋπολογισμού η επιχορήγηση για τους «Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής» το 2005 ήταν 96 εκ. ευρώ και προβλέπεται για το 2006 να ανέλθει, μόνο, σε 97 εκ. ευρώ (ποσοστό μεταβολής 1,2%).

Δεύτερον, οι πιστώσεις του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ενώ το 2004-2005 ήταν 10,5% το 2006 αυξάνονται κατά 7,6%, όπου μεταξύ άλλων καλύπτουν τις «πολιτικές απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας» και την «ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για την καταπολέμηση της παράνομης και ανασφάλιστης εργασίας...», στην οποία όπως γνωρίζουμε περιλαμβάνονται όχι μόνο οι Έλληνες που εργάζονται στην μαύρη εργασία, αλλά κυρίως οι μετανάστες εργαζόμενοι.

Τρίτον, οι επιχορηγήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό προς τον ΟΑΕΔ προβλέπεται ότι θα ανέλθουν σε 82,69 εκ. ευρώ το 2005 (το 2004 ήταν 70,47 εκ. ευρώ, αύξηση 17,2%), ενώ το 2006 υπολογίζονται σε 88,90 εκ. ευρώ (αύξηση μόνο 7,6% σε σχέση με το 2005).

Όπως είναι γνωστό οι δαπάνες για επιδόματα ανεργίας είναι από τις χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι ο προϋπολογισμός δεν διαθέτει τα απαιτούμενα ποσά για την προστασία των ανέργων, πράγμα το οποίο σημαίνει έλλειψη κοινωνικής αλληλεγγύης. Επίσης, τα προγράμματα νομιμοποίησης των μεταναστών επειδή διακρίνονται από προχειρότητα και αποσπασματικότητα, ωθούν, ουσιαστικά, ένα μεγάλο μέρος των αλλοδαπών στο περιθώριο, με αποτέλεσμα να στερείται το κράτος από σημαντικές ροές και στα ασφαλιστικά ταμεία και στα φορολογικά έσοδα.

Αν στα προαναφερθέντα προσθέσουμε ότι οι κοινωνικές δαπάνες, για το 2006, περικόπτονται δραστικά, αυξανόμενες μόνο κατά 4,8% σε σχέση με το 2005, καθώς επίσης ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υφίσταται κι αυτό σημαντική περιστολή, διαπιστώνουμε ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός έχει χαρακτήρα αντιαναπτυξιακό και αντικοινωνικό αφού περιορίζει τη συμβολή των κοινωνικών δαπανών στην αύξηση του ΑΕΠ και της απασχόλησης.

¹ Εισήγηση σε διημερίδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥΡΙΖΑ) για τον Προϋπολογισμό του 2006, η οποία έγινε στο Ζάππειο, στις 12-13/12/2005.

Οι συνέπειες από αυτή την πολιτική θα είναι οδυνηρές για τον κόσμο της εργασίας, διότι:

- 1) Θα μειώσει την αγοραστική δύναμη των μισθωτών και των συνταξιούχων.
- 2) Θα αυξήσει το δημόσιο έλλειμμα
- 3) Θα επιβραδυνθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.
- 4) Θα δημιουργηθούν υφesiaκά φαινόμενα και τέλος
- 5) Θα επέλθει περαιτέρω αύξηση της ανεργίας.

Αντίθετα, αν αυξηθούν οι κοινωνικές δαπάνες, ιδιαίτερα αυτές που προορίζονται για την καταπολέμηση της ανεργίας και την υποστήριξη των ανέργων, όπως είναι το επίδομα ανεργίας και αν εφαρμοστεί μια εκτεταμένη πολιτική νομιμοποίησης των μεταναστών, τα αποτελέσματα για την οικονομία και την εργασία θα είναι θετικά, κι αυτό για τους εξής λόγους:

- 1) Εφόσον θα βρουν εργασία οι άνεργοι θα μειωθούν τα έξοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού για επιδόματα ανεργίας και θα αυξηθούν τα έσοδα του κράτους, τόσο άμεσα, διότι αυτοί που θα εργάζονται θα καταβάλλουν φόρους, όσο και έμμεσα επειδή οι άνεργοι που θα βρουν εργασία θα αποκτήσουν εισόδημα, το οποίο θα το ξοδέψουν στη κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Η αύξηση της κατανάλωσης αγαθών και υπηρεσιών θα επιφέρει με τη σειρά της αύξηση της παραγωγής και άρα της απασχόλησης, με αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση της ανεργίας.
- 2) Κάτι ανάλογο θα συμβεί και από μια πολιτική εκτεταμένης νομιμοποίησης των μεταναστών. Διότι, η ασφαλιστική τους κάλυψη στο ΙΚΑ θα επιφέρει έσοδα στον Κρατικό Προϋπολογισμό, με θετικά αποτελέσματα για την οικονομία εφόσον θα συμβάλλει στην άμβλυνση των ελλειμμάτων. Παρενθετικά, να αναφέρουμε ότι μόλις 20.000 μετανάστες χωρίς χαρτιά είχαν καταφέρει να ενταχθούν στην εν εξελίξει διαδικασία νομιμοποίησης, τη λεγόμενη και ως «τρίτη ευκαιρία νομιμοποίησης», σύμφωνα με στοιχεία που προσκόμισαν στην συνέντευξη που έδωσαν στις 7/12/2005 εκπρόσωποι των μεταναστευτικών και αντιρατσιστικών οργανώσεων (βλέπε Αυγή, 8/12/2005).

Κατά συνέπεια, μια πολιτική, η οποία θα αυξάνει τις πιστώσεις στους κοινωνικούς τομείς, θα ενισχύει τους χαμηλόμισθους, τους συνταξιούχους και τους άνεργους και θα εντάσσει τους αλλοδαπούς στην νόμιμη οικονομική δραστηριότητα, τότε θα μπορεί ταυτόχρονα να μειώνει τα ελλείμματα και θα βοηθάει την συνολική ανάπτυξη της χώρας.

Επομένως, μια Αριστερή πρόταση θα πρέπει καταρχήν να κινηθεί στην κατεύθυνση της αναδιανομής του πλούτου υπέρ της εργασίας, να εκφράσει τη δυσαρέσκεια των πολιτών, όπου το 88,5% διαφωνεί με την πολιτική για την αντιμετώπιση της ανεργίας, όπως φάνηκε σε έρευνα της Metron Analysis, και να προωθεί δυναμικά το αίτημα για δραστική μείωση του χρόνου εργασίας ως το μόνο σοβαρό μέτρο για τη μείωση της ανεργίας και ως τον πιο σοβαρό στόχο, ο οποίος μπορεί να κινητοποιήσει και να ενεργοποιήσει τους εργαζόμενους και τους άνεργους.

Μάλιστα, για όσους λένε ότι η Αριστερά δεν έχει πια στόχους, μπορούμε να πούμε ότι η δραστική μείωση του χρόνου εργασίας για την εξάλειψη της ανεργίας είναι ένας υπέροχος στόχος που πρέπει να αξιοποιήσει η Αριστερά και ο οποίος, εάν χρησιμοποιηθεί σωστά, μπορεί να κινητοποιήσει χιλιάδες εργαζόμενους.

Είναι ένα βαθύτατα ριζοσπαστικό αίτημα, το οποίο προϋποθέτει την εκπόνηση ενός πλατιού προγράμματος οικονομικής αναδιοργάνωσης και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, τέτοιων, που θα επιφέρουν ρήξη σε όλους τους τομείς της ζωής. Ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι, ουσιαστικά, ένα *σοσιαλιστικό πρόγραμμα*, που όχι μόνο δεν υπάρχει, αλλά θα πρέπει σοβαρά, πλέον, να απασχολήσει τους σημερινούς αριστερούς για την επαναδιατύπωσή του...